

แลเล๊อว๊ะปู

แลเล๊อว๊ะปู

ปฆาแกว๊ต่า พิมลพรรณ ชอเพีย

ปฆาแกว๊ต่าฆอ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนแนวทางทวิภาษา (ไทย-กะเหรี่ยงสกอร์)

โครงการร่วมมือระหว่าง สพฐ. สพป. เชียงใหม่ เขต 6 และมูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์

สนับสนุนโครงการโดยมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก

Supporting the Mother Tongue Based Multilingual Education (MTB-MLE) project

in Ethnic Minority Communities in Thailand: Sgaw Karen-Thai

Financially supported by Child's Dream Foundation

Joint project between FAL & OBEC

โม่ แฆ เท่อ ท่อ ฆอ พอเม เมอ ปฆา ก๊อ ฆา มา บู่ะ ต่า เต่ ลอ ซอคา อ่า เม โม่ แอ่ะ ด๊อ พอต่าซู คลอ ชี่ อ่อะ ญ่าโพ เล๊อ ซอ คา แอ่ะ ด๊อ แว

โม่ โบ่ะเม เล๊อ ล่า เม่ เล๊อ อ่า เนอ มู ด๊อ ลอ อ่อะ ด๊อ ญ่าโพ อ่า คลอชี่ เต ลอ เล๊อ ปีโต เต๊อ เต่ ลอ แว ด่ะ เล๊อ ต่า เดอ ปู บาฮ พอมี ซ๊ะ คือ ต่า เล๊อ อ่า เก๊อ เน่ แล มา บู่ะ ต่า เต่ ลอ ซอคา อ่า เม เดอ อ๊ะโม่ อ๊ะป่า อ๊ะป่า ช่อะ ท่อ ต่า ศา เล๊อ อ๊ะ พ่ะ ลอ ต่าอ่อะ แล พอมี อ๊ะโม่ เมอ อ๊าช่อะ ต่า ศา ต่าพอ พอมี เป๊อ จื่อ แล ฆี่ แว

แพ๊ เล๊อ อ๊ะโม่ อ๊ะป่า เต่ ท่อ เล๊อ ด๊อ พอมีที่
โท่ เต๊อเบ่ะ เม๊อ พี๊ อ่า มา โล ยู อ่า ลอเก๊อ
เล๊อ เซ่ คี พอมี แล ฅอ กว่า ด๊อ ช่อะท่อ โท่
พอมี แม่ะ มู เล๊อ โล่แกว๊ เดอ โท่ เต๊อ เน่
กว่า อ๊ะโม่ อ๊ะป่า ตือ เล๊อ อ๊ะน่อ บ่ะ ลอ อ่า
ซ๊า เต๊อ ที อ๊ะโม่ อ๊ะป่า เลอ

พอมี ชี่นอ ฮอ ก๊อพฆ๊า ด๊อ พ๊อ ฮือ ศ่ะ โท่ เบ่ะ เน่ ด๊อ แต๊ แว โท่ โพ เออ เจ๊อโม่ เจ๊อป่า เก่อ เก กว่า เน่ ยา เจ่ อาฮ เต๊อ ที่ะ พอมี อ๊ะโม่ อ๊ะป่า ก๊อ โจ๊ ออ ด๊อ ที พอมี ฮ่อ พ๊อฮือ ศ่ะ โท่

อ๊ะโม่ แล ศอ พ๊อฮือ ออ เล๊อ ต่า บ่ะ โย่ะ
อ่าปู อ๊ะป่า เมอ พอมี ปล่า ลอ ฆี่ะ โท่โพ
เก โอ่ะ อ๊ะโม่ อ๊ะป่า อ๊อ แต๊ แว ดี๊ ซ๊อ น่า
เน่ เน๊อ บ่ะ โอ่ะ เดอ เน๊อโม่ เน๊อป่า

เซ๊อฆา แล มา บู่ะ ต่า เล๊อ ต่า มี่อะซู่
มี่อะซ๊ะ เล๊อ ว๊า โอ่ะ เดอ แม่ะ นี แม่ะเอ
เก๊อ เต่อ แกลี๊ เล๊อ อ่า แล มา บู่ะ ต่า

.....ไปวัดสุดหรรษา.....

แม่ตื่นนอนแต่เช้าตรู่ เตรียมหุงข้าวให้ทุกคนไปทำบุญตักบาตรที่วัด แม่ชอบทำแกงต้มส้มปลาที่หลวงพ่อท่านชอบ

แม่ห่อข้าวด้วยใบตอง ทำให้มีกลิ่นหอมและน่ากิน ส่วนแกงต้มส้มปลา เอาปิ่นโตใส่

มีพอรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้ไปทำบุญตักบาตรกับพ่อแม่ พ่อหยิบตะกร้าที่ใส่กับข้าวไป แม่บอกให้มีพอถือกระกร้าดอกไม้ มีพอรีบไปเอาตะกร้าที่แม่บอก

ในระหว่างที่พ่อกับแม่เดินทางออกจากบ้าน มีพอเห็นนกตัวหนึ่งมันกำลังหัดบินอยู่ มันตกลงมาจากต้นไม้

มีพอก็รีบเข้าไปดูแล้วอุ้มนกไว้ มีพอมั่วแต่เล่นกับนกไม่ทันดูพ่อกับแม่ พอรู้สึกตัวอีกทีหนึ่งไม่เห็นพ่อกับแม่แล้ว

มีพอก็นั่งร้องไห้โฮ และกอดนกตัวนั้นไว้ และพูดว่า “เจ้านกพ่อกับแม่จะกลับมารับฉันไหม”

สักพักพ่อกับแม่ตะโกนเรียกมีพอ เจอมีพอนั่งร้องไห้กอดนกอยู่ แม่ก็เข้าไปกอด

พ่อให้มีพอปล่อยนกไปกลับไปหาพ่อนกแม่นกและบอกว่าเหมือนกับลูกนั้นแหละที่ต้องอยู่ด้วยกันกับพ่อแม่

ทั้งสามก็เดินทางไปทำบุญอย่างมีความสุข ที่วัดด้วยหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสตลอดทางที่ไปทำบุญ

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository